

רעפ 34006-09-24 - ארי אנושי נ' רשות הגנים הלאומיים ושמורות הטבע

בבית המשפט העליון

רע"פ 34006-09-24

לפני: כבוד השופט יוסף אלרון

המבקש: ארי אנושי
נגד

המשיבה: רשות הגנים הלאומיים ושמורות הטבע
בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי נצרת מיום 12.8.2024, ב-ע"פ 16040-02-24 שניתן על ידי השופטים י' שיטריט, ח' סבאג ו-א' אבו-אסעד
בשם המבקש:

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי נצרת (השופטת י' שיטריט, השופט ח' סבאג והשופטת א' אבו-אסעד) ב-ע"פ 16040-02-24 מיום 12.8.2024 בגדרו נדחה ערעור המבקש על פסק דינו של בית משפט השלום נצרת (הנשיא נ' מישורי לב טוב) ב-ת"פ 65779-05-21 מיום 25.12.2023 ומיום 9.1.2024.

2. לפי עיקרי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 19.7.2020 המבקש עסק בהדרכת גולשים בגלישת מצוקים בשמורת הטבע יהודיה. בהתאם לכללי רשות הטבע והגנים, חלה חובה לחבוש קסדה על הראש מהכניסה ועד ליציאה מאזור הגלישה. למרות שהמבקש אישר את הנחיות הרשות, הוא לא חבש קסדה על ראשו לפרק זמן של כשעה בעת שהייתו באזור הגלישה. בגין האמור, יוחסה לו עבירה של אי ציות להוראות הרשות לפי תקנה 15 לתקנות שמורות הטבע (סדרים והתנהגות), התשל"ט-1979 בשילוב סעיף 57(ב) לחוק גנים לאומיים, שמורות טבע, אתרים לאומיים ואתרי הנצחה, התשנ"ח-1998.

3. בית משפט השלום הרשיע את המבקש בעבירה שיוחסה לו, משנקבע כי הוכח מעבר לספק עמוד 1

סביר שהמבקש לא חבש קסדה באזור הגלישה. זאת, על סמך עדויות הפקחים שנמצאו מהימנות וזיהוי המבקש במצלמות. בית המשפט התייחס, בין היתר, גם לראשית הודייתו של המבקש, ולעובדה כי למרות שהטיול בשמורה היה לדבריו טיול עם חברים, הוא לא העיד אף עד לטובתו. כמו כן, נדחו טענות המבקש נגד תיקון כתב האישום מצד המשיבה. נקבע כי התיקון בוצע בטרם הקראת האישום, וממילא בית המשפט התיר את התיקון; עוד נקבע כי המשיבה לא הפרה את נהליה במתן הקנס מבלי להזהיר את המבקש קודם לכן, וכי המשיבה מוסמכת להורות על חובה לחבוש קסדה לאורך כלל השהות באזור הגלישה - חובה אשר המבקש היה מודע לה.

בגין האמור, בית משפט השלום גזר על המבקש קנס של 2,000 ש"ח או 15 ימי מאסר תחתיו, וכן התחייבות כספית להימנע מלבצע את העבירה שבה הורשע למשך שנתיים.

4. ערעור המבקש לבית המשפט המחוזי נדחה. בית המשפט קבע כי טענות המבקש הנוגעות לסמכות המשיבה להגיש כתב אישום נידונו ונדחו על ידי בית משפט השלום. לגופם של דברים, נקבע כי כתב האישום המקורי ציין במפורש כי זהות המאשימה היא "מדינת ישראל - הרשות לשמירת הטבע והגנים הלאומיים", באופן המדגיש כי כתב האישום הוגש בשם מדינת ישראל. אף בכתב האישום המתוקן צוין כי הוא מוגש "על פי כתב הסמכה מטעם היועץ המשפטי לממשלה", באופן המבהיר כי הרשות פעלה כשלוחה של המדינה. באורח דומה, נקבע כי המשיבה לא הפרה את נהליה במתן קנס חלף אזהרה, שכן לא עלה בידי המבקש להוכיח כי עמד בתנאים לקבלת אזהרה.

5. בבקשה שלפניי, המבקש משיג על הרשעתו, תוך שהוא חוזר על טענותיו שנטענו לפני הערכאות קמא. בפרט, המבקש טוען כי המשיבה, "שאינה מדינת ישראל", אינה מוסמכת להגיש כתב אישום פלילי; שתיקון כתב האישום בוצע באופן הנוגד את הוראות הדין; שנהלי המשיבה מחייבים מתן אזהרה במקרה זה, בטרם השתת קנס; וכן שהמשיבה אינה מוסמכת להורות על חבישת קסדה "בכל עת ובכל מקום", כדבריו.

6. דין הבקשה להידחות. רשות ערעור "בגלגול שלישי" תינתן במקרים חריגים בלבד המעוררים שאלה משפטית עקרונית החורגת מעניינו הפרטי של המבקש, או במקרים שבהם עולה חשש שנגרם למבקש עיוות דין או אי-צדק מהותי (רע"פ 6521/23 חוצ'נסקי נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (10.9.2023)). עניינו של המבקש אינו בא בגדרי מקרים חריגים אלה. חרף ניסיונותיו של המבקש לשוות נופך עקרוני לבקשתו, הרי שהיא מתייחסת לעניינו הפרטי בלבד.

7. מרבית טענות המבקש מופנות ליישום הלכות קיימות על עניינו הפרטי. ואולם, כבר נקבע במספר רב של החלטות כי יישום דין קיים על נסיבותיו של מקרה קונקרטי, אינו מצדיק התדיינות "בגלגול שלישי" (רע"פ 2919/22 שעבאן נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (1.8.2022);

רע"פ 7901/23 אמסלם נ' מדינת ישראל (7.4.2024).

8. אף לגופם של דברים, לא מצאתי ממש בטענות המבקש. סמכות המשיבה להתנות השתתפות בגלישת צוקים בהיתר מיוחד מעוגנת בסעיף 10א לתקנות שמורות הטבע (סדרים והתנהגות), התשל"ט-1979. הערכאות קמא קבעו כי חובת חבישת הקסדה הופיעה בהיתר שלו הסכים המבקש, והוא גם לא הכחיש את ידיעתו והסכמתו להנחיה זו.

אף אין ממש בטענות המבקש באשר לסמכות המשיבה בהגשת כתב האישום. זאת, בראי מספר פסיקות של בית המשפט ביחס לסמכות הרשות המנהלית, בכפוף להסמכת היועץ המשפטי לממשלה, לאכוף את הוראותיה גם באמצעות ההליך הפלילי (ראו רע"פ 2730/15 מימון נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (29.4.2015); רע"פ 322/03 משה ח. אלי ע. בע"מ נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(3) 851, 861-862 (2003)). אכן, בכתב האישום המתוקן צוין במפורש כי הוא הוגש לפי כתב הסמכה מטעם היועץ המשפטי לממשלה.

9. כמו כן, לא מצאתי קושי בתיקון כתב האישום במקרה זה. התיקון נעשה באישור בית המשפט, ולאחר שקיבל את עמדת המבקש בטרם החלטה בבקשה (ראו החלטת בית משפט השלום מיום 21.4.2022). באשר להחלטת נהלי המשיבה על המקרה דנן, הערכאות קמא קבעו כי המשיב לא עמד בתנאי הנוהל לאזהרה חלף קנס. בקביעות אלה לא מצאתי מקום להתערב.

אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"ג באלול התשפ"ד (16.9.2024).

י
ו
ס
ף
א
ל
ר
ו
|
ש
ו
פ
ט

עמוד 3

